

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. S.**, zast. JUDr. Jiřím Svobodou, advokátem, se sídlem Praha 3, Na Jarově 2425/4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2005, č. j. 8 Az 54/2004 – 30,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobce JUDr. Jiřímu Svobodovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 7. 2005, č. j. 8 Az 54/2004 – 30, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2004, č. j. OAM-6416/VL-11-P17-R2-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítal, že se správní orgán a soud nedostatečně vypořádaly s jeho příslušností k pronásledované sociální skupině vojáků, dané jeho specializací v armádě a následným útekem, a nedostatečně odůvodnily neudělení azylu z tohoto důvodu. Stěžovatel poukázal na zprávy humanitárních a nevládních organizací a konstatoval, že si správní orgán neobstaral dostatek informací a nezjistil skutečný stav věci, přičemž soud měl této námitce vyhovět. V případě návratu se stěžovatel obává pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině. Stěžovatel požádal

o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 11. 2005, č. j. 8 Az 54/2004 – 50, ustanovil stěžovateli k zastupování v řízení o kasační stížnosti JUDr. Jiřího Svobodu, advokáta.

Dne 3. 3. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 25. 5. 2006, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 5. 2006, vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Jiřímu Svobodovi, advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2005, č. j. 8 Az 54/2004 – 50, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky] a režijní paušál podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za každý úkon. Zástupci stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 1075 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu